

Dimarts, 28 de setembre de 2004

Bernat Joan

TV3 i Canal 33: assetjament poc subtil

Si bé és normal que als sectors més espanyolistes de la nostra societat (reduïts en nombre, però molt ben assortits de mitjans) els preocupi que les dues cadenes de Televisió de Catalunya (TV3 i C33) es trobin entre les que més espectadors tenen a les illes Balears (incloent-hi les Pitiüses, que són terra de frontera), no ho és tant que se n'entrebanqui la recepció, quan arreu d'Europa allò que es promou és la intercomunicació sense fronteres, la televisió transfronterera, etc, etc. En el nostre cas, es tracta, precisament, d'impedir una normal intercomunicació, per tot allò que pot representar de garantia democràtica.

No diré que la notícia que IB3 usurparia les freqüències de TV3 i C33 m'hagi sorprès gaire. Al País Valencià, quan es creà la televisió autonòmica, essent Borrell el ministre competent en això de les freqüències, ja es va usurpar la xarxa que li corresponia a Televisió de Catalunya i que, igual que a les Balears, havia estat sufragada, fonamentalment, per la societat civil. Des del govern de les illes Balears saben perfectament que tenen una pila més de freqüències per on podrien discórrer pacíficament les ones del que serà la televisió autonòmica balear (entre elles diverses freqüències que correponen, per exemple, a la primera cadena de Televisió espanyola). Però justament s'han hagut d'anar a fixar en les que corresponen a Televisió de Catalunya.

Probablement, al darrera d'aquesta prevista usurpació de freqüències hi hagi una intenció prou clara: intentar fer asidus de IB3 els espectadors que avui ho són de TV3 i del C33. I, mentrestant, posar pals a les rodes a la recepció d'aquests dos canals, malgrat tot el que van dient aquests dies els governants autonòmics i locals. No s'hi val que Joan Marí Tur digui que és favorable a la recepció de TV3 a Eivissa. Només faltaria! Qui podria atrevir-se, a l'Europa de la televisió sense fronteres, a posar cap obstacle a la recepció d'un canal de televisió que compta amb devers un vint per cent de l'audiència del nostre arxipèlag? Qui podria atrevir-se, si es té un mínim respecte per la llibertat d'expressió, a voler tallar aquestes dues cadenes a tota la població de les illes Balears?

El que no es pot acceptar de cap de les maneres, emperò, és que allò que, amb treballs i dificultats, s'ha anat construint des de la societat civil (i malgrat els polítics, tant de les Balears com del Principat de Catalunya, malauradament), ara ho malmetin els que ens (des)governen. Legalment, és ben probable que es puguin usurpar les freqüències de Televisió de Catalunya per a la televisió suposadament autonòmica de les Balears. Moralment, emperò, la cosa no s'aguanta per enlloc. Moralment, resulta del tot injustificable. Tan injustificable com és que qualsevol persona s'apropriï d'una propietat aliena.

Des de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió no s'ha fet la política comunicacional necessària per

anar construint unes autèntiques ràdio i televisió nacionals. Si s'hagués fet bé, hi hauria una desconexió potent tant a les Balears com al País Valencià, i un acostament a la ciutadania d'aquests dos països. I el mapa no sortiria només quan en Picó dona el temps. Tampoc no s'ha fet bé des del govern de la Generalitat de Catalunya, amb més preocupació per no ficar-se en territoris suposadament aliens que no per consolidar uns autèntics mitjans de comunicació nacionals (és a dir, assequibles de Salses a Guadamar i de Fraga a l'Alguer). I no es va fer bé, durant el govern del Pacte de Progrés, a les Balears, quan s'hauria pogut consolidar TV3 com l'autèntica televisió autonòmica de les nostres illes.

Però les febleses i errors del passat no treuen ni un bri de manca d'ètica, d'usurpació, de deslegitimitat, de deslleialtat i de traïdoria a la intenció del govern de les Illes Balears de fer emetre IB3 per les mateixes freqüències per les que actualment transcorre el senyal de TV3 i del Canal 33.

Potser va sent hora de posar l'Estat espanyol (si el ministre Montilla, actuant a l'inrevés que el seu company de partit Borrell, no ho arregla) entre els que obstaculitzen la llibertat d'expressió i dificulten a consciència la llibertat de comunicació, dues xacres del tot inacceptables per a la Unió europea.
